

Non ut hoc superbiæ stimulos addere ; sed Principes potiùs officij sui admonere, se nimirum DEI ministros esse, DEIQUE clementiam, iustitiam & beneficentiam ut sequantur, instigare debeat. *Psalm. 82.* Iohan. *cap. 10. vers. 34. & seq. Aurb. habitâ. ibi : & nobis ejus ministris.* C. ne filius pro patre. l. 1. & 2. in princ. C. de offic. Praefect. Prator. Afr. ubi Imperator se ultimum DEI servum vocat. Bornitius de *Maiest. cap. 4. fol. 1.* Iohann. Camman. *disput. de Iure Maiest. 1. th. 13.* Iohann. Forster, *disput. ad Instit. 3. thes. 2.* M. Anton. Pitfillius, *de instruendo Principe, Colore. 2. fol. 34.* VVaremund. *de subsid. cap. 8. num. 2. & c.* Paschalius, *in opere Coronar. lib. 10. cap. 12.* Ipse Homerus, Reges *Διοτρεπῆς* vocat, quasi in Iovis sinu, & ulnis educatos. Derivant etiâ hinc nonnulli, virtutes, quibusdam Principibus in morbis quibusdam sanandis divinitus concessas. vid. Marquard. Freher. *ad Petr. de Andlo lib. 1. cap. 2.* quâ de re etiam pertractant Cominæ. *lib. 6. cap. 7. fol. m. 536.* Michael Piccart. *observat. decad. 7. cap. 7.* Kirchner. *disputat. Candidator. ord. 6. thes. 2.* Roder. à Castro, *in Medico-polit. lib. 4. cap. 3.* Philipp. Camerar. *centur. 3. cap. 42.* Et ita de Regibus Hispaniarum habetur, quod hæreditariâ quâdam virtute, Dæmones à corporibus fugent. Carolus Tapia. *in rubric. ff. de constit. Princip. c. 1. n. 3.* Reges Galliæ hæreditariam virtutem per manu traditam habere perhibentur, ut quoscunque strumis laborantes, (alii morbum Regalem dicunt. Chassanæus *in glor. mundi. 5. part. 1.* Tapia, *d. Rubric. ff. de constit. Princip. cap. 1. num. 4.*) atque affectos attigerint, sanos reddere valeant. Eamque omnes Francorum Reges à Sacrà unctione (cuius oleum à Columba in baptismo Clodovæi à cælo allatum, divino munere accepisse, putantur) virtutem solo tactu curandi strumos habere aiunt, ad eosque ex ultimis Hispaniæ finibus, strumosi accurrunt. Kornmann. *de miracul. vivorum. fol. 214.* Anglos etiam ab Eduardo S. peculiarem morbos sanandi potestatem obtinuisse, Georgius Lilius refert, in *Chronic. Anglor. Reg. A. C. 1043.* vide Del-rio, *disquisition. Magicar. 1. cap. 3. question. 4. m. fol. 60.* Pyrrhus, Rex Epirotarum, in dextro pede pollicem habuit, cuius tactus lienosis medebatur, quem cremari cum reliquo corpore non potuisse, idem Kornmann. *ibid.* & Plinius etiam memorat. Vespasianus à naturâ donatus legitur, ut tactu & salivâ, & quandoque sine his, pluribus morborum generibus mederetur. Kornmann. *dict. loc.* Ac legitur de eo, cum esset iam à militibus salutatus Imperator, auctoritatem & quasi maiestatem quandam inopinato scilicet & adhuc novo Principi defuisse: quæ non prius accefferit, quàm è plebe quidam luminibus orbatus; item alius debili crure, sedentem pro tribunali pariter adiuissent; orantes, ut Suetonius ait, opem valetudinis demonstratamq; à Serapide, per quietem